

1 Sam 2,12.36.

12 Synové Élího byli ničemníci, neznali se k Hospodinu.

13 Uplatňovali vůči lidu tento kněžský řád: Kdykoli někdo připravil obětní hod, přicházel kněžský mládenec s trojzubou vidlicí, právě když se maso vařilo.

14 Vrazil ji do kotle nebo do hrnce, do kotlíku nebo do kotlíku nebo pekáče, a co vidlice zachytila, to si bral kněz pro sebe. Tak to dělávali všem z Izraele, kteří tam do Šíla přicházeli.

15 Dokonce dříve než obrátili tuk v obětní dým, přicházel kněžský mládenec a říkal obětujícímu muži: "Dej knězi maso na pečení. Nepřijme od tebe maso vařené, ale syrové."

16 Když mu ten člověk řekl: "Napřed se musí obrátit tuk v obětní dým, pak si vezmi, po čem toužíš", odpovídal: "Nikoli. Dej to hned. Nedáš-li, vezmu si to násilím."

17 Hřích těch mládenců byl před Hospodinem nesmírně veliký, protože lidé znevažovali Hospodinovy obětní dary.

18 Ale Samuel konal službu před Hospodinem, mládeneček přepásaný lněným efódem.

19 Jeho matka mu dělávala malou pláštěnku a rok co rok mu ji přinášela, když putovala se svým mužem, aby obětovali výroční oběť.

20 Élí žehnal Elkánovi a jeho manželce. Říkal: "Nechť tě Hospodin zahrne potomstvem z této ženy místo vyprošeného, který byl vyprošen pro Hospodina." Pak odcházeli domů.

21 Hospodin navštívil Chanu a ta otěhotněla a porodila tři syny a dvě dcery. Mládeneček Samuel však vyrůstal při Hospodinu.

22 Élí byl již velmi starý. Slyšel o všem, čeho se dopouštěli jeho synové na celém Izraeli, i o tom, že obcovali se ženami konajícími službu u vchodu do stanu setkávání.

23 Říkal jim: "Proč děláte takové věci? Ode všeho lidu slyším o vás samé zlé věci.

24 To nejde, moji synové! Není to dobrá zpráva, kterou slyším; svádíte Hospodinův lid k přestoupením.

25 Jestliže hřeší člověk proti člověku, je rozhodčím nad ním Bůh. Zhřeší-li však člověk proti Hospodinu, kdo nad ním bude rozhodčím?" Ale oni svého otce neposlouchali. Hospodin tedy rozhodl, že propadnou smrti.

26 Mládeneček Samuel však prospíval a byl oblíben u Hospodina i u lidí.

27 Tu přišel k Élímu muž Boží a řekl mu: "Toto praví Hospodin: Což jsem se nezjevil právě tvému rodu, když byli v Egyptě v područí domu faraónova?"

28 Vyvolil jsem si jej ze všech izraelských kmenů za kněze, aby na mém oltáři přinášel zápalné oběti, aby pálil kadidlo a nosil přede mnou efód. Tvému rodu jsem dal všechny ohnivé oběti synů Izraele.

29 Proč pošlapáváte můj obětní hod a dar, které jsem přikázal pro tento příbytek? Ctil jsi své syny více než mne. Ztloustli jste z prvotin všech obětních darů Izraele, mého lidu.

30 Proto slyš výrok Hospodina, Boha Izraele. Prohlásil jsem sice, že tvůj dům a tvůj rod budou přede mnou konat svůj úřad věčně. Ale nyní je toto Hospodinův výrok: Jsem toho dalek! Ty, kdo mě ctíš, poctím, ale ti, kdo mnou pohrdají, budou zlehčeni.

31 Hle, přicházejí dny, kdy odetnu rámě tobě i tvému rodu, takže tvůj dům zůstane bez starce.

32 Spatříš soužení, jež dolehne na příbytek při všem dobrém, co Bůh učiní Izraeli. Už nikdy nebude v tvém domě stařec;

33 jen jediného z tvých od svého oltáře nevyhladím. Tvé oči vyhasnou a tvá duše se naplní steskem; všichni, kdo rozmnoží tvůj dům, zemřou v mužném věku.

34 Co přijde na oba tvé syny, Chofního a Pinchasa, bude pro tebe znamením: oba zemřou v týž den.

35 Sobě však ustanovím věrného kněze, který bude konat, co mám na srdci a v mysli. Vybuduji mu trvalý dům, kde bude vykonávat po všechny dny svůj úřad před mým pomazaným.

36 Každý pak, kdo zbude v tvém domě, přijde se mu poklonit kvůli kousku stříbra a bochníku chleba a řekne: »Připoj mě prosím k některé skupině kněží, abych s nimi mohl jíst sousto chleba.«"

V jakém nebezpečí je církev, když na místě služebníků Božích se objeví služebníci satana? Slova ani gesta nám záruku nedají. Jen život pro druhé – ten se nedá dlouho předstírat. Podle něj poznáme služebníka Božího. Svědectvím svého života máme lidi vést k Bohu.

V dobách starozákonních se konaly oběti:

1. Samotným faktem oběti věřící vyznává, že vše je darem Božím – co má i co obětuje. Uznává závislost na jeho oběti.
2. Za hřích patří smrt – krvavé oběti. Nevinné zvíře bude obětováno za naše hříchy – to ukazuje na budoucí oběť Ježíše Krista.

Elího synové bezbožnou chtivostí pošlapali smysl oběti i samotnou milost Boží. Prostý lid, který přichází do svatyně, věděl, co se sluší. Kněží ne. „Hřích těch mládenců byl před Hospodinem velmi veliký.“

Malý Samuel také sloužil v chrámu – Bůh si připravoval nového služebníka. Hledí na Samuele jako na zmocněného služebníka.

Elí a jeho synové X Samuel

Kde je příčina pádu rodu Elího? Elího chybou bylo, že nebyl ve své rodině autoritou – duchovní ani výchovnou, byl příliš hodný a slabý. O ničemnosti svých synů nevěděl, dokud se to nedozvěděl od jiných. Ani pak však nezakročil. Jen je napomenul. Ocitl se v těžké zkoušce. Jako kněz měl dosvědčovat, že sláva Božího jména je nadevše. Ale pro něho byli více jeho synové. Přivíral oči stále více. Synové znevážili dary a Hospodin mění své slovo o kněžství – službu budou konat jen ti, kdo si váží Boha. Všichni umírají. Bůh je slitovný.

Žalm 103,8.

8 Hospodin je slitovný a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný;

U Elího synů se neprojevila lítost, proto následoval trest. Mohli bychom Boží slovo vztáhnout jen na Samuela, ale ani Samuel a jeho synové se neosvědčili.

Ježíš Kristus je dokonalý kněz i dokonalá oběť. Je zcela jiný než synové Elího.

Kralování a kněžství Ježíše Krista je spjato s nebeským královstvím. On je také smířícím soudcem mezi lidmi a Bohem. On je jediný bez hříchu a dokonalý a je knězem.

K záchraně v Ježíši Kristu jsme voláni všichni. Náruč Boží lásky rozpjatá v Ježíši Kristu na kříži je otevřená.

Církev Kristovu tvoří ti, co našli odpuštění a věčný život v Ježíši. Pokud tam patříme, jsme i my voláni, abychom byli Jeho kněžstvem.

1 Pt 2,9.

9 Vy však jste `rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu´, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.

„...abychom byli jedni druhým kristy“ (M.Luther)

Jsme jimi opravdu? Modlíme se jedni za druhé? Jsme s jinými v napomínání, růstu, vzdělání? Každý má nějaký dar. Jsme soukromými věřícími, nebo společenství svázané láskou? Teprve když žijeme v soužití, jsme Boží obcí.

Dejme celé naše srdce k dispozici Ježíši Kristu, aby o nás platilo to, co platí o Ježíši Kristu. Co se týče kněžské služby, aby si nás mohl použít ke službě druhým.